

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg synes, jeg kan erindre, at hr. Gammelgaard har siddet så længe i skatte- og afgiftsudvalget, at han f. eks. inden for et halvt år har stemt på to forskellige måder vedrørende afgifter, så der er altså ikke kun tale om nogle, der råder bod på undladelsens synder, efter at de er kommet i opposition. Der er også tale om nogle, der, efter at de er kommet i regering, stemmer direkte modsat af, hvad de gjorde før. Og sådan kan man jo blive ved.

Jeg synes, at forslaget i sin essens er meget positivt og selvfølgelig hænger meget sammen med forslaget om ophævelse af etableringskontoloven. Jeg vil derfor mest beskæftige mig med de afledede virkninger, socialdemokratiet forestiller sig der skal være af denne lov.

Jeg kan forstå, at en af hovedbegrundelserne skulle være, at det skulle blive lettere gennemskueligt, det skulle blive en forenkling. Derfor vil jeg godt spørge, hvilken forenkling der ligger i at nedsætte grænsen for, hvor store investeringer der kan give forskudsafskrivninger. Hvilke forenklinger ligger der i at øge afskrivningsmulighederne for erhvervsbygninger? Hvilke forenklinger ligger der i en forhøjelse af procenten for førstegangsafskrivninger? Og hvilke forenklinger ligger der i, at overgrænsen for at afskrive erhvervs køretøjer fjernes, men bibeholdes ved forskudsafskrivninger? Det eneste, jeg kan se en forenkling i, er det sidste, under punkt 6 i bemærkningerne nævnte, hvor man foreslår afskrivningerne samlet i én lov. Det kan jeg se er en forenkling, det andet forstår jeg ikke skulle være en forenkling af afskrivningsloven. Det er måske mere et udtryk for, at man tager noget med den ene hånd og deler noget ud med den anden.

Det har ikke været nævnt, om forslaget skal være neutralt over for statskassen. Det mener vi i SF ikke det skal være. Da det netop handler om, at der har fundet ret store misbrug eller u hensigtsmæssige brug sted, må dette forslag bevirke, at der kommer flere penge i statskassen. Om nogle af de penge, der har været anvendt til det, loven egentlig havde som formål, skal deles ud med den anden hånd, kan vi diskutere i udvalget, men dette skal bevirke en indkomst for staten.

Glistrup (FP):

Det danske samfunds hovedbehov i øjeblikket er, at dansk erhvervsliv hurtigst muligt ser at få skaffet arbejdspladser til flest muligt af de 800.000 mennesker, der er u- eller fejlbeskæftigede i samfundet, som det er i øjeblikket. Det skal gøres på en sådan måde, at det bliver internationalt konkurrencedygtigt og vi kan bevare vore gode livsvilkår. Det vil sige, at man i den overgangsperiode, der er i erhvervsøkonomien i øjeblikket, skal til at foretage nogle meget, meget store tekniske anskaffelser, der er tilpasset alle de nye gennembrud, der er på teknikkens område, hvad enten det er bredbåndnet eller det er chipsene, der vinder frem, eller der er tale om udviklingen inden for kemikalie- og medicinalindustrien eller de hundredvis af andre steder, hvor kæmpestore investeringer som følge af den forrygende hurtige udvikling er påkrævet.

Det, der gør det vældig svært at være erhvervsmand i vore dage, er, at det er så svært at få fastslået, hvornår det rigtige tidspunkt at investere er. Kommer man for tidligt, risikerer man at putte et halvt hundrede millioner kroner i et eller andet, som viser sig at være teknisk forældet og alt for dyrt i løbet af et par år. Kommer man for sent, så har man uhjælpelig tabt kampen til den japanske industri, eller hvad der nu ellers er tale om.

Derfor er der et behov som aldrig før i Danmarkshistorien for, at der kan opspares i investeringsfonds, således at man har investeringsfonds til rådighed og kan træde ind og foretage storanskaffelsen lige præcis på det tidspunkt, hvor man bedømmer, at nu er tiden inde. Om de, der har henlagt til investeringsfonds, er prokuratorer eller departementschefer, som har haft et eller andet selvstændigt erhverv ved siden af, eller det er folk, som har drevet en eller anden virksomhed, og som derigennem bliver ejere af anparter, eller det er virksomheden som sådan, der har erhvervet de fornødne midler, er i og for sig samfundsøkonomisk forholdsvis underordnet.

At ejendomsretten bliver spredt, kan have mange dårlige sider og mange ulemper, hvad vi jo ved fra vore mange debatter om økonomisk demokrati, men det er bare så umådeligt vigtigt for dansk erhvervsliv, at det får de rigtige investeringer, så selv om man får